

USNESENÍ

Okresní soud v Táboře, předsedkyně senátu JUDr. Ivana Jakšičová jako samosoudkyně rozhodl ve věci

žalobců:

a) [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]

b) [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]

oba zastoupeni advokátem Mgr. Janem Röhrichem
sídllem Tylova 382/2, 27, 397 01 Písek

proti

žalovanému:

[redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]

o ochraně rušené držby

takto:

- I. Žalovaný je povinen zdržet se rušení držby kanalizační přípojky, která je součástí pozemku parc. [redacted] a která vede přes pozemek žalovaného parc. č. [redacted] vše zapsáno v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrálního pracoviště [redacted] pro katastrální území [redacted] obec [redacted] které spočívá v zaslepení této kanalizační přípojky a odstranění zeminy nacházející se nad ní.
- II. Žalovaný je povinen uvést kanalizační přípojku shora specifikovanou v předešlý stav.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům částku 9 356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet zástupce žalobců Mgr. Jana Röhricha.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou na ochranu rušené držby domáhali, aby žalovanému byly uloženy povinnosti uvedené ve výroku I. a II. tohoto usnesení. Žalobu odůvodnili tím, že jsou výlučnými vlastníky (ve společném jmění) pozemku parc. č. [redacted] zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez čp/če a pozemku parc. č. [redacted] zahrada v katastrálním území [redacted] obec [redacted] část obce [redacted]. Žalovaný je výlučným vlastníkem sousedních pozemků parc. č. St. [redacted] zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba č.p. [redacted] objekt bydlení, pozemku parc. č. [redacted] ostatní plocha a pozemku parc. č. [redacted] zahrada vše v katastrálním území [redacted] obec [redacted] část obce [redacted]. Žalobci nemovité věci nabyli kupní smlouvou ze dne 19. 7. 2017 od spoluvlastníků [redacted] a [redacted] s tím, že kanalizační přípojka ke stavbě bez čp/če, která je součástí pozemkové parcely č. St. [redacted] vede přes pozemek žalovaného parc. č. [redacted] a dále je napojena na obecní kanalizaci. Kanalizační přípojku zbudovali předchozí spoluvlastníci po ústní dohodě se žalovaným, za zbudování přípojky zaplatili ze svých prostředků 40 000 Kč, žalovanému pak jednorázovou náhradu za umožnění vést kanalizaci po jeho pozemku ve výši 20 000 Kč. K zapsání věcného břemena do katastru nemovitostí však nedošlo. Předchozí vlastníci pak užívali kanalizační přípojku bez jakýchkoli problémů od jejího zbudování v roce 2005 až do prodeje nemovitosti v roce 2017. V srpnu 2018 sdělil žalovaný žalobcům, že má v úmyslu kanalizační přípojku ve vlastnictví a oprávněné držbě

žalobců na svém pozemku parc. č. [redacted] přerušit a odpojit tak jejich rekreační stavbu od kanalizace. V mezidobí od srpna 2018 se žalobci snažili v otázce kanalizační přípojky dosáhnout se žalovaným nějaké dohody tak, aby byla nezpochybnitelná i do budoucna. Žalovaný však se žalobci nekomunikoval, o dohodu neměl zájem. V zimě 2018 – 2019 žalovaný část kanalizační přípojky odhalil a takto odhalenou ponechal celou zimu. Kanalizační přípojka však byla i nadále funkční. Teprve dne 29. 4. 2019 si žalobci všimli, že kanalizační přípojka byla zasypaná a zjistili, že jejich septik je přeplněný, tedy žalovaný přípojku skutečně zaslepil. Nemovitost žalobců tak zůstala bez funkčního napojení na kanalizaci a bez jakéhokoli řešení odvodu odpadu a dešťové vody. Žalobci jsou přesvědčeni, že žalovaný svým jednáním svémocně ruší jejich oprávněnou držbu kanalizační přípojky a neoprávněně brání výkonu jejich práva. Žalobcům vzniklo nebezpečí škody na jejich nemovitosti, současně ji nemohou plnohodnotně užívat, neboť nemají zajištěn žádný odpad. Z uvedených důvodů navrhovali, aby soud rozhodl s odkazem na ustanovení § 1003 a následujících o povinnost žalovaného zdržet se rušení držby.

2. Podle § 1003 občanského zákoníku držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle ustanovení § 1007 odst. 1 občanského zákoníku byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Dle odst. 2 tohoto ustanovení vypuzení z držby nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva, nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání. Podle § 1008 odst. 1 občanského zákoníku soud zamítne žalobu na ochranu držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí 6 týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.
3. Podle § 176 občanského zákoníku se ustanovení § 177 až 180 použijí, je-li z žaloby zřejmé, že se žalobce domáhá ochrany rušené držby. Podle § 177 odst. 1 o.s.ř. domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Podle § 178 o.s.ř. se soud v řízení omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení. Podle § 180 odst. 1 o.s.ř. ve věci samé rozhoduje soud usnesením.
4. Soud nejprve po splnění poplatkové povinnosti žalobkyně zkoumal, zda žaloba byla podána včas. Jak vyplývá z tvrzení žalobců, zaslepení kanalizační přípojky zjistili dne 28. 4. 2019. Z dopisu adresovaného žalovanému právním zástupcem žalobců dnem 14. 9. 2018 je zřejmé, že narušení držby hrozilo již v tomto okamžiku, nicméně v té době došlo pouze k odkrytí kanalizační přípojky, jak je patrné z fotografií. Je tedy zřejmé, že subjektivní lhůta šesti týdnů i objektivní lhůta pro podání žaloby byla při jejím podání dne 13. 5. 2019 splněna.
5. Soud dále zkoumal poslední držbu a její svémocné rušení. Držba žalobců, respektive jejich právních předchůdců byla doložena písemným prohlášením jednoho z právních předchůdců žalobců [redacted] [redacted]. Z jeho vyjádření vyplývá, že kanalizační přípojka byla zřízena se souhlasem žalovaného a za úplatu a že od jejího zřízení v roce 2005 až do prodeje v roce 2017 byla užívána bez problémů. Z vyjádření plyne i to, že s takovým vysvětlením byla nemovitost žalobcům předána. Skutečnost, že problém v létě 2018 vyvstal a že se žalobci pokoušeli řešit, je patrná rovněž z vyjádření [redacted] [redacted] člena osadního výboru. Zaslepení septiku bylo osvědčeno žalobním tvrzením.
6. Žaloba z rušení držby je dle § 176 a následujících o.s.ř., které stanoví procesní rámec použitých citovaných ustanovení občanského zákoníku, specifická tím, že jejím předmětem není ochrana práva, ale pokojného stavu. Soud proto není oprávněn zkoumat hmotněprávní otázky, ale omezí se pouze na zjištění skutkového stavu. V daném případě je zjištěn výše uvedený skutkový stav, tedy že žalobci a jejich právní předchůdci dlouhodobě užívali kanalizační přípojku vedoucí po pozemku žalovaného. Žalovaný nejprve ústně upozorňoval na odpojení této přípojky a následně někdy před den 28. 4. 2019 přípojku skutečně zaslepil. Znemožnil tak žalovaným pokojnou držbu

tím, že znemožnil řešení odpadu a svodu dešťové vody. Soud proto žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnosti uvedené ve výroku I. a II. tohoto usnesení, čímž dojde k obnovení pokojného stavu.

7. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o.s.ř. v situaci, kdy žalobci byli v řízení zcela úspěšní, mají proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů, které představují zaplacený soudní poplatek ve výši 5 000 Kč a náklady právního zastoupení za dva úkony právní služby po 1 500 Kč (§ 9 odst. 1 ve spojení s § 7 bodem 4 vyhlášky č.177/96 Sb.), dvě paušální částky náhrady nákladů po 300 Kč a 21% DPH ve výši 756 Kč, celkem tedy 9 356 Kč. Platební místo vyplývá z ustanovení § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od doručení jeho ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích - pobočce v Táboře prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na jeho soudní výkon.

Tábor 28. května 2019

JUDr. Ivana Jakšičová
samosoudkyně

USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře – rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivany Kosové a soudců JUDr. Marcely Pechové a Mgr. Pavla Příbyla ve věci

žalobců: a) [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
b) [redacted] narozená [redacted]
bytem [redacted]
oba zastoupení advokátem Mgr. Janem Röhrichem
sídlem Tylova 382/2, 27, 397 01 Písek

proti
žalovanému: [redacted] narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Šedivým
sídlem Údolní 2997, 390 02 Tábor

o ochranu rušené držby

o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Táboře ze dne 28. 5. 2019
č. j. 9 C 90/2019-24

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům společně a nerozdílně náklady odvolacího řízení v částce 5 457,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jana Röhricha.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud I. stupně vyhověl žalobě a žalovanému uložil povinnost zdržet se rušené držby kanalizační přípojky, která je součástí pozemku parc. č. st. [redacted] a která vede přes pozemek žalovaného parc. č. [redacted] vše zapsáno v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště [redacted] pro katastrální území [redacted] obec [redacted] které spočívá v zaslepení této kanalizační přípojky a odstranění zeminy nacházející se nad ní. Dále uložil žalovanému povinnost uvést kanalizační přípojku shora specifikovanou v předešlý stav a povinnost zaplatit žalobcům náklady řízení v částce 9 356 Kč k rukám jejich právního zástupce. Okresní soud vyšel z toho, že žaloba byla podána včas a že byla prokázána držba žalobců a její svémocné rušení žalovaným. Právní předchůdce žalobců písemně prohlásil, že kanalizační přípojka na pozemku žalovaného byla vybudována v roce 2005 se souhlasem žalovaného a za úplaty a že byla právními předchůdci žalobců až do prodeje jejich nemovitosti žalobcům v roce 2017 bez problémů užívána. S takovým vysvětlením byla nemovitost prodána žalobcům, kteří kanalizační přípojku užívali stejným způsobem až do dubna 2019, kdy ji žalovaný zaslepil. Narušením pokojného stavu žalovaný žalobcům znemožnil řešení odpadu a svodu dešťové vody. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle úspěchu ve věci.

2. Proti tomuto usnesení podal odvolání žalovaný. Potvrdil, že právní předchůdci žalobců spolu se žalovaným vybudovali kanalizační přípojku a žalovanému zaplatili 40000 Kč. Nejednalo se však o kanalizaci na odvod fekálií, ale o odvodňovací systém. Právní předchůdce žalobců nedodržel dohodu, že bude systém používat pouze k odvádění povrchových vod, a začal do něho odvádět své odpadní vody. Protože právní předchůdce žalobců svou nemovitost neužíval často, žalovaný nic neřešil, k řešení přistoupil až když nemovitost koupili žalobci, kteří při soustavném užívání nemovitosti a drenážního systému k odvádění odpadních vod, začali žalovaného obtěžovat zápachem. Jelikož se žalobci nebyla žádná domluva, kanalizační přípojku zaslepil a vyslovil přesvědčení, že se tím nedopustil žádného rušení. Dodatečně doplnil, že z podnětu žalovaného provedl MěÚ v [REDAKCE] místní šetření, který konstatoval, že systém žalovaného nebyl zbudován legálně a že bude zahájeno řízení o odstranění stavby a vysloven zákaz vypouštět do tohoto systému odpadní vody, k čemuž došlo dne 31.7. 2019. Žalobci tedy odpadní vody vypouštěli neoprávněně a v současné době to mají zakázané. Navrhl proto, aby bylo napadené usnesení změněno a žaloba zamítnuta.
3. Žalobci stejně jako v žalobě tvrdili, že jsou vlastníky kanalizační přípojky. Odmítli tvrzení žalovaného, že by kanalizační přípojka byla zbudována jen za účelem svodu povrchové vody, jelikož veškerá dešťová voda je využívána na zavlažování velkého množství zeleně na pozemku žalobců. Jestliže stavební úřad při místním šetření konstatoval, že odpadní splaškové vody jsou z rekreační chaty žalobců odváděny dešťovým kanalizačním systémem, je tím potvrzeno, že systém žalovaného je plnohodnotným systémem na svod dešťové vody i kanalizačních odpadních vod. Ke svodu svých odpadních vod do obecní kanalizace ho ostatně používá sám žalovaný. Vzhledem k tomu, že žalobci jsou přesvědčeni, že technické řešení kanalizační přípojky splňuje veškeré požadavky a lze ji užívat, podali na stavebním úřadě podnět k zahájení řízení jejího užívání. Navrhli proto potvrzení napadeného usnesení.
4. Odvolání bylo podáno včas k tomu oprávněnou osobou. Proto odvolací soud napadené usnesení přezkoumal v celém rozsahu dle § 212 věty první o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
5. Ustanovení § 1003 o. z. poskytuje ochranu držby proti svémocnému rušení. Podmínkou úspěchu žaloby je tedy držba žalobce a její svémocné rušení žalovaným, který má k dispozici jen omezený okruh námitek proti této žalobě. Žalobce tvrdící rušení musí být držitelem práva; významné již není, zda žalobce je také subjektem držení práva (zjišťováním toho, zda je držitel i subjektem, by byl zmařen účel držební žaloby). Smyslem žaloby z rušené držby není ochrana práva, ale pokojného stavu, soud proto nezjišťuje, zda se jedná o držbu řádnou, poctivou nebo pravou. Žaloba z rušené držby je tak žalobou, která směřuje pouze k ochraně posledního stavu držby a k jeho navrácení; nejde tedy o žalobu o právu, již by se žalobce domáhal petitorní ochrany, nýbrž o žalobu o faktickém stavu, již se žalobce domáhá possessorní ochrany. V důsledku toho může být žalobci possessorní ochrana poskytnuta i tam, kde je zjevné, že mu žádné subjektivní právo nepřísluší, např. držbu vlastnického práva vykonává jako nevládník. Žalovaný proti žalobě na ochranu držby může namítat jen to, že žalobce získal proti žalovanému nepravou držbu, o kterou jde v případě, že se někdo vetřel v držbu svémocně nebo se v ní vloudil potajmu nebo lstí, anebo, že někdo usiluje proměnit v trvalé právo to, co mu bylo povoleno výprosou (srovnej např. nález ÚS sp. zn. IV. ÚS 4306/2018).
6. Okresní soud po zjištění, že byly dodrženy zákonné lhůty, dospěl k závěru, že žalobci osvědčili svou držbu a zároveň i to, že došlo k zásahu do pokojného stavu, který ke dni vydání napadeného usnesení trval. Mezi účastníky není nijak sporné, že kanalizační přípojka se nachází na pozemku žalovaného a pokud je mezi nimi sporné, kdo je jejím vlastníkem, není tato otázka pro rozhodnutí relevantní. Žalobci písemným prohlášením jejich právního předchůdce prokázali, že kanalizační přípojka byla tímto právním předchůdcem užívána k odvodu odpadních vod od doby jejího vybudování až do července 2017, kdy nemovitost napojenou na kanalizační přípojku prodali žalobcům. Ti pak v jejím užívání pokračovali až do doby, kdy se dozvěděli, že žalovaný

přípojku svévolně zaslepil, tj. do 28. 4. 2019, přičemž zaslepení přípojky žalovaný nijak nepopíral, pouze obsáhle rozvedl, proč tak učinil. I přesto, že žalovaný v odvolacím řízení tvrdil, že právní předchůdce napojil svůj septik na předmětnou kanalizační přípojku cca 2 roky před prodejem nemovitosti, lze mít za prokázané, že držba kanalizační přípojky pro účely vypouštění odpadních vod v případě žalobců navazovala na dlouhodobou držbu jejich právního předchůdce a že do doby než přišel zásah žalovaného, trvala pokojně a nerušeně více než jeden rok. Vzhledem k tomu, že žalovaný neprokázal, že by žalobci získali proti žalovanému nepravou držbu, případně že by žalovaného z držby vypudili, shledal odvolací soud návrh žalobců shodně se soudem I. stupně důvodným. Na správnosti závěru soudu I. stupně nic nemění tvrzení žalovaného, že kanalizační přípojka nebyla vybudována legálně, případně že byla vybudována k jinému účelu než k odvodu odpadních vod, neboť nejde o námitky, jimiž by mohla být držba žalobců, jak bylo výše rozvedeno, zpochybněna. Proto odvolací soud považoval za nadbytečné doplňovat dokazování o důkazy svědčící o tom, že u stavebního úřadu probíhá řízení o odstranění stavby kanalizační přípojky, že stavební úřad na žádost žalovaného za účelem zahájení řízení provedl místní šetření a na jeho základě vyzval účastníky z hlediska stavebně právních předpisů k ukončení nepovoleného způsobu užívání stavby.

7. S ohledem na výše uvedené odvolací soud napadené usnesení dle § 219 o. s. ř. potvrdil.
8. Žalobci byli v odvolacím řízení úspěšní, náleží jim proto náhrada nákladů v plné výši dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. Náklady představují odměnu za dva úkony po 1 500 Kč, dva režijní paušály po 300 Kč, cestovné z Písku do Tábora a zpět včetně promeškaného času ve výši 910,30 Kč, a DPH 21%, tj. celkem 5 457,50 Kč. Lhůta k plnění a platební místo jsou dány ust. § 160 odst. 1 o. s. ř. a 149 odst. o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Tábor 3. 9. 2019

JUDr. Ivana Kosová v. r.
předsedkyně senátu

